

skulde følge Felthæren, dels af svært Kaliber til fast Anbringelse paa Steder, hvor de uden at være udsatte for Krigsskibenes Ild kunde hindre en Transportflaades Passage. Som saadanne Steder kan bl. a. nævnes Terrainet Vest for Helsingør. Naar her kun tales om Transportflaader, er det, fordi disse frembyde et stort Maal, gaa med ringe Fart og kun kunne antages at benytte Dagen til Sejlads, hvorfor Haubitser antagelig ville kunne beskyde dem med god Virkning. De lettere Haubitser ville desuden være særlig anvendelige, hvor Fjenden har sat sig fast paa et Punkt ved Kysten og forskanset sig, men kunne i øvrigt anvendes med Fordel overalt sammen med Feltartilleriet.

Til at løse den heromhandlede Opgave — Frigørelse af den egentlige Felthær til et kraftigt Kystforsvar — maatte man i Overensstemmelse med det foregaaende, saafremt Landbefæstningen nedlægges, raade over:

- 1) *Indtil 26 Batailloner* (ældre Mandskab), hvilken Styrke dog kan nedsættes i Forhold til de Midler, der bevilges til Indretning af den under 2) nævnte Stilling.
- 2) *En fortifikatorisk Stilling* Rungsted—Vejlebro, hvis vigtigste Arbejder udføres i Fredstid.
- 3) *En Del af Landbefæstningens dertil egnede Skyts* til Anvendelse i denne Stilling.
- 4) *En ny, bevægelig Skytsreserve* til Brug i Stillingen og ved Felthæren.
- 5) *Enkelte svære Haubitsbatterier* paa passende Punkter af Sjællands Kyster.

De under 2)—5) stillede Fordringer skønnes at kunne tilfredsstilles uden større Vanskelighed, idet Fæstningsartilleriregimentets ledigblevne Personel, formeret som *Fodartilleri*, kunde anvendes ved Betjeningen af det under 3)—5) nævnte Skyts, medens det under 2) nævnte Arbejde for en Del kunde udføres ved Ingeniørregimentet som Øvelsesarbejde. Selvfølgelig vil der hertil udkræves Midler stillede til Raadighed til forskelligt Materiel, ligesom der vil udkræves de fornødne Grunderhvervelser og Servitutter lagte paa det omgivende Terrain for ikke at forspilde Resultaterne af de udførte Arbejder. Derimod stiller det sig vanskeligt med Oprettelsen af de under 1) nævnte Fodfolksbatailloner. Ved at forhøje Udskrivningen fra 0,40 til 0,53 pCt. af Befolkningen og ved at forhøje Værnepligtstiden fra 16 til 20 Aar har det ved en Beregning vist sig, at man af sjællandsk Mandskab kunde stille ca. 50,000 værnepligtige til Raadighed for Fodfolket. Dette Kontingent vil imidlertid kun strække til ved Oprettelsen af 41 Batailloner med ca. 10 pCt. Erstatning. Der mangler altsaa Mandskab til 13 à 14 Batailloner. Dette bør neppe tilvejebringes ved Forhøjelse af Udskrivningsprocent eller Værnepligtstid, hvorved man vilde komme op til henholdsvis 0,65 pCt. eller ca. 30 Aar. Forinden Befolkningstilvæksten paa den sjællandske Øgruppe er naaet op til ca. 300,000 Individuer, vil Behovet kun kunne tilfredsstilles ved rettidig Overførelse til Sjælland af ca. 18,000 Mand af de yngre Aargange af jydsk-fynske værnepligtige. Lykkes det Fjenden at hindre Transporten af dette Mandskab, kan Forsvarsopgaven ikke løses i sit fulde Omfang. Vil man altsaa ikke gaa ind paa Oprettelsen af en ny, permanent Forsvarslinie paa Københavns Landfront, maa det i hvert Fald forekomme Generalstaben uforvarligt at nedlægge Landbefæstningen, saa længe man ikke har stillet Oprettelsen af disse Afdelinger sikker.

I Forbindelse med den forøgede Anvendelse af Hæren i aaben Mark, der vil blive en Følge af Nedlæggelsen af den permanente Landbefæstning, maa der ogsaa stilles Fordringer om Genindkaldelser af det ældre Mandskab. Medens Fæstningsforsvaret stiller færre Fordringer til Føringen og til Troppernes Manøvreedygtighed, stiller Forholdet sig anderledes ved Kampen i feltbefæstede Stillinger. Det synes derfor nødvendigt, at Forstærkningsafdelingernes Befalingsmænd faa en grundigere Uddannelse, og at deres Mandskab holdes i Øvelse ved gentagne Indkaldelser til fortsat Uddannelse.

ad d. og e. Disse Opgaver ere af rent defensiv Natur og kunne derfor altid løses bedre ved permanente Fæstningsværker end ved Feltkrigens Midler. Er nemlig en Fæstning saa stærk, at den ikke kan falde for et voldsomt Angreb, tvinges Fjenden for det første til en vanskelig Transport af svært Skyts med tilhørende Ammunition og Materiel og dernæst til en metodisk Fremrykning mod Angrebsfronterne, hvilken